

БІОГРАФІЯ САВИЦЬКОГО МИКОЛИ ВАСИЛЬОВИЧА

архітектури і архітектурної графіки, асистентом кафедри архітектури.

Служив у Далекосхідному військовому окрузі в званні старший лейтенант-інженер на посадах заступника командира роти, виконроба, начальника речової служби будівельного батальйону, керівника групи проектного інституту Міністерства оборони СРСР (1977 – 1980). Працював в Хабаровському політехнічному інституті старшим науковим співробітником кафедри будівельних конструкцій (1980 – 1981).

З 1981 й донині працює в ДІБІ (з 1994 – ПДАБА) старшим науковим співробітником, асистентом, доцентом, професором, завідувачим кафедрою, професором кафедри залізобетонних та кам'яних конструкцій, проректором з наукової роботи (з 1996).

Пройшов професійну атестацію як експерт з технічного обстеження будівель і споруд, інженер-проектувальник у частині забезпечення механічного опору та стійкості, архітектор з архітектурного об'ємного проектування, архітектор з розробки містобудівної документації, енерго-аудитор з енергоаудиту в будівлях. Керував науково – технічними роботами на АЕС: Запорізьській, Хмельницькій, Курській, Бушерській (Іран). Був головним конструктором при проектуванні визначних об'єктів, зокрема: Вежі

вертикального монтажу і обслуговування космічних ракет (КБ «Південне»), фундаментів турбо-агрегатів Приморської ВЕС, Міжнародного виставкового центру (м. Київ), торгово-розважальних центрів в м. Дніпро, Бердянськ, Калінінград і інш.

Відомий вчений в галузі будівництва, засновник наукової школи «Архітектурно-конструктивно-технологічні системи для створення гармонійного антропогенно-природного середовища на основі збалансованого інноваційного розвитку та національних традицій». Має досвід сучасної підготовки інженерних і наукових кадрів, виконання інноваційних проектів у співпраці з національним та міжнародним високотехнологічним бізнесом. Підготував 32 кандидати та 2 доктори технічних наук, є автором понад 600 публікацій, 17 монографій, 94 патентів, 57 нормативно-технічних документів.

Призначався консультантом Комітету Верховної ради України з питань науки і освіти, радником голови Держкомітету України з енергозбереження, членом Експертної ради ВАК України з архітектури, будівництва та геодезії, членом президії Ради проректорів з наукової роботи Міністерства освіти і науки України, радником з питань науки Дніпропетровського міського голови.

Є головою науково-технічної ради ДВНЗ ПДАБА, головою спецради по

захисту докторських дисертацій, членом президії, головою секції «Будівництво та архітектура», головою Ради проректорів та заступників директорів з наукової роботи науково-дослідних інститутів Придніпровського наукового центру Національної академії наук та Міністерства освіти і науки України, керівником підкомітету «Конструкції з дерева» технічного комітету «Будівельні конструкції» Мінрегіонбуду України.

Почесний професор ПДАБА, Почесний житель села Богданівки, відзначений знаками Міністерства освіти і науки України «За наукові досягнення», «Петро Могила», Міністерства регіонального розвитку та будівництва України «Почесний працівник будівництва та архітектури», Дніпропетровської обласної ради «За розвиток громади», Дніпропетровської облдержадміністрації «За вагомий внесок у розвиток Дніпропетровської області», Дніпропетровського міського голови «За заслуги перед містом», двічі лауреат премії Академії будівництва України ім. акад. М.С. Буднікова.

Дійсний член Академії будівництва України, Української академії наук, Міжнародної академії біоенерго-технологій, Української Ради з зеленого (екологічного) будівництва, Україно-американської асоціації працівників вищої школи.

Народився 15 січня 1954 року в с. Богданівка, Знам'янського району, Кіровоградської області в сім'ї робітників.

Закінчив із золотою медаллю Богданівську середню школу №1 у 1971 р., а в 1976 – з відзнакою Дніпропетровський інженерно-будівельний інститут (сьогодні – ДВНЗ «Придніпровська державна академія будівництва та архітектури»), факультет «Промислове та цивільне будівництво», кваліфікація «інженер – будівельник».

Навчався в аспірантурі (1983 – 1986) і докторантурі (1991 - 1994) Науково-дослідного, проектно-конструкторського та технологічного інституту бетону та залізобетону (НИИЖБ) Держбуду СРСР, м. Москва. Захистив кандидатську (1987) і докторську (1994) дисертації.

Працював в ДІБІ (1976 – 1977): старшим інженером в галузевій науково-дослідній лабораторії тепло-монтажних робіт науково-дослідного сектора, асистентом кафедри історії, теорії